ÇAĞ BAŞINDA

bir görünmez duvar indi
bilmeden aştığımız çizgiye
öncesi dumanlar içinde
bir efsane şimdi

avucumuza soğuk çarpan
duvarın ardında gördüğümüz
değil miydi dün yürüdüğümüz çayır
şimdi bir yeşil pan
eski ormanlara kaçmadadır

bize doğru koşan tunç yüzlü kahramanalar
yansıyınca görünmeyen duvardan
günbatısında güneşlenir
batar yüce dağlardan
tunç yüzlü kahramanlar
daha dün biz değil miydik onlar

ve duaya başlarken son umutla biz
yıkılır tapınaklar ardarda
dönerler dağlarına tanrılar
kırılır dualar duvarda

çekilen sular gibi çekilmiş
saydam duvar ardına dün
bir çorak dünya kalmış bize
boşlukta bir gün

korkuyla döndük duvardan
bir umutla baktık yarına
yarın yaratılmamıştı yarın
kaldırdık baş!mızı kapanan göğe
izi yok tanrıların

ne yaratmak gelir elimizden
ne ölmek gelir gönlümüzden

içimizde bir ürküntü bir yalnızlık
sulardan ve çayırdan son kalan
kadınlarımıza sarildik

tekerleği dönüyordu çağların
yaklaşıyordu bize doğru
bir yaratılmamış yarın

ne ölmek gelir gönlümÜzden
ne yaratmak gelir elimizden

Bülent Ecevit (1950 - Bülent Ecevit)